ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

J. V. SLÁDEK:

REKOVÉ DÉJIN.

Jdou světem z pola lidé, z pola bozi,
maso a krev a srdce z mramoru
a na vítězné vystupují vozy
a žerď vrážejí svých praporů
do lidských prsou chladné, bez bolesti
a lidstvem, které jich se bičů bojí,
k Olympu slávy cestu sobě kleští.

Jich tvrdé stopy tvoří lidské děje,
než dějinami cesta nazve se,
již král i žebrák jako člověk spěje,
prach do prachu, a než se povznese
na podnož bezcitu a bezradějе
a bohů slávy prosté lidské štěstí.

* * *

"Slovan Americký," týdeník, vycházející v Cedar Rapids, Iowa, nastupuje svoji 48letou pouť ku svým čtenářům — a to jako poutník neúnavný, který koná svoji obchůzku pravidelně, ač již ve službě své notně sešedivěl, ale krok jeho dosud svěží! Při pohledu na list tento, staví se mně před zrak obraz tak jasný, tak živý, že se mne zdá, že teprve nedávno se vše odehrálo! Však v červnu minulo již 47 roků kdy tehdy do Ameriky zavítal professor Ladimír Klácel, dávný to přítel mého drahého otce. A to vzdor vší radě a výstraze, jež mu otec můj dokonale objasnil, že totiž Amerika není pro člověka zvyklého na klášterní pohodlí, v němž se až do odjezdu nalézal, aniž zde půda připravena pro rozvinutí jeho ducha. On této výstrahy nedbal a otci mému sdělil, že všechny svízele snášeti bude, jen když bude moci ve volném duchu psáti. Vzdor všem namítkám otcovým prof. Klácel přijel do Ameriky. A ne, jak se psalo a dosud píše, že otec prof. Klácela do Ameriky vyzval. — A tu otec, aby mohl svému příteli poskytnouti příležitost, by rozvinul svého ducha zde ve svobodné zemi, založil tento list, a jelikož měl tři schopné syny ku práci této, odebral se s rodinou a professorem do Iowa City, Iowa, kde dne 5. listopadu v roce '69 "Slovan Americký" svoji pouť nastoupil. Drahý můj otec odpočívá již 18 roků v zemi, jakož i matička naše, a tři bratři, však list, který založil, dosud putuje světem, a jest stále pod ochranou — redigován a vydáván nejstarším synem zesnulého, p. J. M. B. Letovským, který již od počátku, za doby redakce prof. Klácela, byl jeho spolueditorem. A když na výzvání chicagských krajanů po půl čtvrtém roce působení při "Slovanu", prof. Klácel se vzdal redakce a to bez formálního uvědomění, což se mého otce nemile dotklo, — bratr Jan se ujal redakce sám, a až do dnešní doby setrval při práci této, ač již čítá bez mála 71 rok, jest dosud věren své mu svěřenci a se svým Janem pracuje stále na "kypré a vydatné půdě" českého novinářství.

Ze rodiny Bartu Letovských je ště dosud nezhodnotily na množství statků, přece jméno jejich v historii Čechů amerických bude vždy zaznamenáno skutky šlechetnými, a svému národu slouží mi jen ku cti, a to vědomí je posiluje v jich šlechetné práci, což vyváží pozník žalostný." Bratru Janovi i synovi přeji zdar v další práci. — kéž by byla pochopena a oceněna kraja ny! —

* * *

Jest pochopitelno, že v dnešních dnech, kdy celý svět slaví jubilejní oslavy 50leté jubilejní pamětní historie Nebrasky za státi do Unie Spojených Států Severoamerických, V úterý letošního roku pravil mohutný orkestr nebraských, ve středu večer pravil elektrických allegorických vozů znamenitých divadelní hry Shakespearovy, tento, poněvadž letošního roku připadlo 50leté jubileum narození tohoto krále dramatika. Na to se čtvrtek odpoledne byl uspořádán historický průvod znázorňující různé doby, a jak dějství naší země Nebrasky, ku které by lo pozváno mnoho významných osob našeho a sousedních států, a zároveň i president Spojených Států, který se též účastnil této historické slavnosti se svojí paní.

Nebudu popisovati průvod, neboť byl již uveřejněn v tomto listě, jen tolik podotknu, že se mně mnoho mužů a mně dostalo té cti, že bylo nám vyhrazeno místo za tribunou, připravenou pro presidenta, tak že měla jsem dobrou příležitost pozorovati presidenta a jeho choť.

Choť presidenta Wilsona, první to dáma země, jest asi 40 roků stará, příznivého vzezření a dle milé její tváře soudím, že i dobrého srdce; jest i pěkného vzrůstu. A jak jsem pozorovala, zajímal ji velice průvod a oddělení pionýrů zvláště, obraz tento znázorněn pěkně, a našim krajanům náleží všechna čest, což jest na místě, neboť i naši krajané brali velkého podílu v pionýrských dobách, jakož na vývoji Nebrasky.

Naši krajané by měli vždy a při každé příležitosti bráti podílu v podobných případech, neb jen spoluúčinkováním jako občané této země, nabudeme respektu u jiných.

O plesích, z nichž korunovační odbýval se v pátek a maškarní v sobotu, zmíním se příště.

* * *

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTÍŽENÉ KRAJANY:

Odevzdáno Č. N. S. celkem	$69.25
Minule oznámeno	$ 7.00
Pan Josef Jelínek, Bison, Oklahoma	.25
Pan Václav Sobotka, Florence, Nebr.	.25
Pí. Františka Teplá, Leigh, Nebr.....	.50
Pan Vincenc Fuchs, Pasadena, Cal.....	.50
Pan John a Marie Svitlik, Wakeeney, Kans.	.50
Pan J. V. Beneš, Horsehead, New York.....	.50
Celkem odevzdáno dne 6. října Č. N. S.....	$ 9.50

* * *

Terezie Uzlová, So. Side, Omaha. — Čtená pořadatelko! Mějte se mnou laskavě trpělivost, že vás opětně obtěžuji s dopisem, neboť když jsem se minule tak rozepsala, musím to tedy také dokončit. — Nuže, když jsem přijela domů, byla jsem tak velice překvapena, že jsem skutečně nevěděla, mám-li se smát anebo radostí plakat. — Pan Klabeneš, totiž můj zeť s moji dcerou Annou a mým synem Frankem připravili mně opravdu radost — neboť dali mi za mé nepřítomnosti krásně nástěnným papírem vylepit přední pokoj a chodbu, tak že jsem skutečně byla do netušené míry překvapena nádherným tím zjevem. — Škoda jen, že ten sjezd netrval alespoň dva měsíce, neboť snad by mně byly moje milé děti celé mé obydlí přiodily v nový háv nynitě i zvenčí. — Pak ale sotva že jsem byla doma tři dny, tu se pojednou přihrnuly milé moje sestřičky od Sesterské Jednoty, čís. 51. Napřed poslaly dva galleony zmrzliny, načež dostavily se samy se zákusky a ovocem a blahopřály mně šťastný návrat, při čemž zároveň mně sestra Válová podala peněžitý dar. A tu musím doznat, že jsem byla jejich vřelým projevem lásky dojata tak, že se mně pod dojmem neskonalé vděčnosti oči zarosily. Drahé spolusestry vězte, že budu na tu chvíli, již jsem při té významné příležitosti mezi vámi strávila, dlouho vzpomínat, ba šlastné ty okamžiky nikdy z paměti mé nevymizí a mnohokrát ze nejupřímněji vám děkuji.

Budu pracovat sev síly mé stačí abych se vám za vše, co jste pro mne vykonaly, odvděčila. Za mého týdenního pobytu v Clevelandu zvykla jsem si u té paní, jež nás v paní Mulacovou hostila, že se mi skutečně velmi po té paní Chvojanové stýská, což platí i o paní Mulacové. Však k paní Mulacové mohu si dosláпnout, kdežto do Clevelandu šlo by to již kůře, ten jest příliš vzdálený. Kolikráte jsem byla v mysli uvedena tak, že jsem doma při vstávání na kocha volala. Nu, což paní Mulačová, nebudete vstávat! Vždyť se musíme strojit do schůze! Chlapce ovšem na mne vyvaloval oči a jistě se domýšlel, že to v mé hlavě není nějak v pořádku. Ten, tak to holt na tom světě chodí. Lidé se sejdou a opět musí se rozejíti i kdyby se měli sebe raději a tak to bylo též s námi. Snadné bylo seznámení se, tím ale těžší opětné se rozloučení. Nu a nového více nevím, až na to, že p. Jiří Wochterdle byl z farmy svojí manželkou doprovázen do Omahy, kde se podrobil léčení. Přeji mu brzké zotavení a pí. Wochterdlové svatou trpělivost. A konečně zdravím všecky čtenáře a čtenářky.

Čtená přítelkyně! Těší nás vždy vaše návštěva "Hlídky", jen přijďte častěji. I nás všechny těší zpráva, že jste se zdráva a veselá navrátila a doma byla též mile překvapena a od spolu-sester tak vřele uvítána. Pořadatelka.

Bessie Bauerova, Omaha, 30. září 1916. — Čtená redakce "Pokroku" a paní pořadatelko Hlídky! — Naši krajané i krajanky se pomalu ale jisté dostávají ku předu, zvláště naše Sokolice, jak jsem při posledních závodech viděla. Též jsem viděla naši krajanku — ač jí neznám, avšak myslím, že je naši krajankou alespoň podle jména i vzhledu — minulý pátek v Gayete divadle při potápěcích závodech (fancy divings). Po první přestávce přišlo několik dívek z povolání, které se potápěly a mezi nimi byla i slečna Bessie Southerland, která se potápěla do Missouri řeky minulé pondělí. Po jejich výkonech zavolal manager o něch dívek—plavkyň, jméno paní G. Němcové, jež, ač mně neznámá, udělala na mne příjemný dojem hned na první pohled. Ta provedla tři výkony při potápění (dives), všecky velmi pěkně a graciosně. Po ní následovaly jiné dívky, jichž jména si ale nepamatuji; ač já se dovedu ve vodě trochu také šplíchat, plavat neumím, tu přece bych se s takové výšky neodvážila. Zdálo se mně že moje záda by vzala za své, že by mě po takovém pokusu dovezli do nemocnice se zlomenou páteří, kdybych se totiž měla tak prohnout, jako jsem viděla u paní Němcové. Také po hojném tleskání si nesla s jeviště pěkný stříbrný pohár — co odměnu. Jak jsem pozorovala z jejího úsměvu, byla mile dojata. Naše česká děvčata, jen se cvičte v tělocviku a máteli zálibu v plování, myslím, že je to velmi zdravý a užitečný sport. Jak jsem viděla u všech oněch dívek mají vesměs ladnou štíhlou postavu, z toho soudím, že to prospěje i vaší krásе; ale šněrovačky na stranu. S krajanským pozdravem na redakci i čtenáře dopis svůj pro tentokrát končím.

Douška paní Němcové! — Čtená paní, kdybych věděla vaši adresu, žádala bych vás alespoň o jednu lekci.

Čtená slečno! Díky za dopis a do velké míry by nás těšilo, kdyby více nadaných dívek a paniček bralo zájem v dopisování, neb jak často se naše čtenářky vyjadřují, velmi rády čtou dopisy a tím pak je ště lépe Hlídka by se jim zamilovala a větší zájem by následoval. Bude se těšiti na další příspěvky

Pořadatelka.

* * *

Anna Kuliková, South Omaha, Nebr. — Čtená pí. pořadatelko a milé čtenářky! Paní pořadatelka nás vybízí, bychom v naší "Hlídce" podaly též náhledy v zájmu politiky; je však asi velice těžko mnohé z nás čtenářek tak učiniti, neboť do politických věcí zasahovat nám není snad dovoleno a to, ceníme se pravíme z denních zpráv novinářských, to bo je poskrovnu. A tu i když budeme se snažit něco v tom směru napsati, dostane se nám snad o právněné dotky, však volme nám vit i psát je dovoleno a ja tudíž dle malých vědomostí dovolíji si vstoupiti před veřejnost s prvním svým dopisem politického rázu a ta kritikové nechť jsou laskavé ke mně shovívaví. Presidentské volby mame prede dveřmi v první části listopadu, mají voličové rozhodnouti, koho opětně se ujme vysoká vláda. Ti kteří mají ovšem svobodu postavení rozhodovat, což ti dají svého hlasu nechť učiní tě uvažují veskeré umění politiky záleží v tom by osoba jež chce mít vlády v rukou ma byla vše stránně poctivá. Poctivost musí rozhodovat, pro má být vzkládán politického života. Ve společenském životě bych mnoho na dějе skládám na bedrá mužů, jimž celý svět důvěřuje, proč pak by ti velikými politiky, státníky, myslitelí a proto jimž se jim i v národě důvěřovalo a kde ke konci jejich nepoctivost přinesla zkázu! Jsou tedy volby; republikáni staví v čelo své bývalého nejvyššího soudce Hughese a demokratická strana opět nynějšího presidenta W. Wilsona. V platformě Ch. Hughese mají ženy volební právo a z toho důvodu měly bychom si přáti zvolení republikánského kandidáta; však čím vděčíme nynějšímu presidentu W. Wilsonovi — my ženy, matky a milenky? Co jiný president by vykonal mečem, náš president W. Wilson to vyřídil rozumnou politikou, aneb diplomatickou cestou. Nesmíme zapomenout, že žijeme v době světové války a že zápletky válečné jsou všude na obzoru a nemyslím, že odpůrci demokratické strany činí dobře, když politiku vedenou odsuzují a jmenují ji zbabělou. Zpupný Němec, jemuž všechny závazky a smlouvy nejsou ničím dopustí se ještě více činů odsouzení hodných a dost životů již padlo a padne ještě bez míchání se Spoj. Států Amerických do velkého zápasu. Osud Lusitanie, s níž mnoho občanů amerických, žen a dítek bezbranných našlo hrob ve vlnách oceánu, zůstane co hrůzný obraz v duši každého myslícího člověka, ale zakročením pomocí válečného stavu zajisté zavítalo by mnoho zármutku, slz a všeho, co válka sebou přináší, do mnoha domovů. Zdaž není lépe takové ďeláče barbarské, jakou jsou Němci, povolit, než celý svět chtít vehnat ve válečný oheň? Uvažujte, než presidenta Wilsona odsoudíte! Říká se nám, že drahota všeho je vinou demokratické strany; tomu nevěřím. Po pres. Rooseveltovi přišel pres. Taft a v té době začala drahota; kapitalisti určují ceny a dle nich jde ce na vzhuru, vláda může v tom málo dělat a je mnoho věcí — počínaje od soudnictví až do vyvlastnění mnohých podniku, jež vláda do rukou musí dostat a je kontrolovat, aby našly reformu. Dále otázka 8hodinové — práce na drahách musela projiti též rukama presidenta W. Wilsona a v níž dělný lid zvítězil! Poctivost v jednání vítězí vždy, stojíli v čele nejvyšší poctivý úředník Spoj. Států. Proč jej tedy od vesla odstraňit, chtíli lidé lepší vlády poctivé! Obstál ve všech zkouškách, diplomatických zápletek, proč tudíž na dále jej nevolíti! Víme, kdo nás vedl a řídil, proč voliti Hughese o němž nevíme, jestli by se osvědčil? Uvažujme! Vážná chvíle nastává, nechť tedy nepochybíme! Byl-li Abraham Lincoln osvoboditelem černochů z tělesného otroctví, snad bude W. Wilson osvoboditelem duševním žen. Doufejme, že nám prosadí hlasovací právo. Amerika nesmí zustat za zemí Huny již právo ženám dali. Já z duše přeji si znovuzvolení pres. W. Wilsona.

Čtená přítelkyně! Těší mne že jste si vzala vyzvání a podala svoje dobrozdání a náhled o nynějším politickém boji. Bude mne těšiti, když více našich žen podá svůj úsudek o řízení politického hospodářství země této, a to obou stran, na což se přece jen s pozdravem. Pořadatelka.

* * *

Františka Teplá, Leigh, Nebr., 28. září 1916. — Čtená pořadatelko "Ženské Hlídky"! Přiloženou nalezenou peněžitou zásilku ve $2.50 jako předplatné na Neděli na Pokrok a dalších 50 centů za zásilku do té pokladničky. Laskavě promiňte, že jsem se poněkud se zaslanim obnosu na mily mi "Pokrok" opozdila, neboť pro všechnu tu práci si člověk mnohdy ani nevzpomene a ja skutečně se přiznávam, že jsem zapomněla. Tak při té příležitosti mne snad paní pořadatelka promine, když dnes sobě zase jednou tak ve chvíli se popadnu a obsluhu tak si myslím, zdělám — ale jak pak by se vážení čtenářky od hrnce na psaní dostaly, to nevím. Jelikož mám tak o jedno stvoření více k hodování. V té už se hlásí ta větší všeho starších již přijímám je s radostí. Jak se říká člověk k dlažbě přijde na dětinská místa peníze v ceně prodlením se nedostávají a to mnohdy kdežto se stavným člověkem je to už zvěda nás pak. Přichází mně též na mysl dopis sbory U dílkové proč že tak nejsme na rozvinu hlásem? Když je tak učeno, tedy musela taky číst knihy a to se mužila dočíst, neb od těch professorů dověděl, že jsme měli všichni lidi a vůbec vše co je na světě i ve vodě živo, jednoho stvořitele. Nuže, podle toho tedy jsme, a je všeho sobě rovné — s tím ovšem rozdílem, že člověk byl stvořený ze všech tvorů nejposlednější a já myslím i nejbídnějším, (taky by mohla slé, vědět, zda-li byl černý neb bílý). Honem by byl bůh na něj zapomněl; vždyť všechny tvory stvořil jen svým slovem, kdežto člověk mu už snad ani za to slovo nestál a proto ho udělal z hlíny. No, a ježto v hlíně mnoho té bělosti není, tak ten člověk byl asi hodně tmavý a prášky tu dobu přece ještě nebyly. Kdyby to bylo teď, tak by se napráškoval a byl by bílým. Člověk jest nejbídnější tvor na světě a nejmenší cenu má, a přece si mnohý tak velice o sobě myslí. Věřte, sleno, že žádného tvora nedostanete darmo, když by k němu byl, ba ani to prasátko, (leda od přítele) ale člověka ano! Ten se dostane darmo, ba ještě se k němu připlatí! Tolik má ceny člověk, ať bílý neb černý — všichni jsme jen z bláta a to nemá žádnou stálost, jako každý špatný materiál. Ale když nejsme my lidi jen černí a bílí, neboť člověk má ještě jiného pleť a proto, myslím, že muselo být více Adamů a Ev. My lidi jsme tvorové domýšlivý; když jeden by něco více vědět neb měl, tak si myslí, že je víc. Musí však být velký i malý chytrý i hloupý. Ale dobře mínění, porovnat jeden druhého a myslet že jsme všichni sestry a bratří ať černí neb bílí. Kdož to ví, jestli naši předkově nebyli černí vždyť během času na slunci a dešti všechno vyrudne. Ale černí lidé jsou. Na konec zdravím paní pořadatelku a všechny čtenáře "Pokroku".

Čtená přítelkyně! Přijměte především gratulaci k titulu "babičky" a novému světoobčanu přeji, by ve zdraví rostl ku radosti všech. Přijměte též dík za příspěvek a bude nás těšiti, když zase brzy navštívíte naši "Hlídku". Srdečně zdraví celou vaši etěnou rodinu Pořadatelka.

* * *

Anna Kálalová z Verdigre, Nebraska. V Omaze, 5. října 1916. — Čtená paní pořadatelko! Doufám že nebezpečí, jež našemu synu, dr. F. J. Kálalovi, hrozilo, pominulo, neboť onemocnělý vše dobře přečtal a dnes již se poněkud po nemocnici prochází. Jak jsem zase šťastna, že syn náš dobře operaci na žlučník přestál a nyní se zdravuje tak, že tento týden bude se moci z nemocnice do svého domova, kde tak toužebně byl očekáván, odebrati. — Jsem v Omaze návštěvou, bych své snaše a dítkám vypomáhala a mohla též svého syna dosti často vídět. Snacha chodí do nemocnice každého dne dopoledne, kdežto já jsem s dětmi doma. Mezitím co snacha mešká u svého choťě, tu jeho ošetřovatelka, sleena Clarkova, vyjde s poněkud na čerstvý vzduch a v nepřítomnosti její cvičí se tudíž synova choť v obsluze nemocných. V tak se to opakuje každého dne co syn náleží se v nemocnici v ošetřování a též následkem toho sama nebyla jsem nikde mimo nemocnici a domov. Ovšem až do konce bude doma, pak tomu bude poněkud jinak. Jak šťastna se cítím a jsem tomu povděčna, že všek dobrou se obratilo, neboť jest tomu v tomto měsíci o rok, kdy ztratila jsem jednou dceru, paní Clarkovou, a nyní opět u velkém nebezpečí byl náš syn. A tu za tato kazdý v tisni ta naší starost. Než dlíky Bohu neboť vše bude v pořádku. Doktor během svého pobytu často přepadával se na stav věcí pacientův a ta zase vypadá velice jak jemu se zdálo. Včera jsem tez vzpomínal na ruském p. Vrazů jestli mohl jsem dnes dokončit, a jsou vaše jsou mě operaci. A jak vždy pro tuto se ale jsem u nich k dopisování. Zdravíme všecky čtenáře a přejí jim vesměs hojného zdraví a vše dobré.

Čtená paní! S potěšením jsem si přečetla vás dopis a neboť vás vždy a dovídáme radostnou zprávu, že vás pan syn dr. F. J. Kálal jest mimo nebezpečí a těšíme se na pět na pejl pak cesté k úplnému uzdravení. A velikou dostane se vám tím poměkud volnějšího času, těšíme se na vaší návštěvu jak osobní, tak dopisem v naší Hlídce. Srdečně zdraví vás a celou ctěnou rodinu Pořadatelka.

* * *

Rosalie Průchová, Newport, Mich., 4. října 1916. — Čtená pí. pořadatelko, laskavé dopisovatelky a všichni milí čtenáři! Jak v minulém dopisu jsem se již zmínila, tu dnes sdělují vám, že často jezdím z Detroit do Newport a zase naopak, při kterýchžto vyjížďkách vždycky něco zajímavého se naskytne uvidět. Po boulevardech kolem města lze zříti samou krásu, neboť všude jest hojnost pěkně uspořádaných různobarevných pestrých květin. Ve vůkolí jsou krásné cihelné nebo z cementu residence vesměs nejmodernějších vzorů. Vše se zde za těch dlouhých 20 let, co jsme obývali farmu, velmi změnilo. Město Detroit se táhne asi 20 mil cesty, po jejíchž obou stranách nalézají se krásné residence, jakož i zahrady a menší zahrádky, vesměs plné pestrobarevných květin, různé zeleniny a odtud máme na naši farmu ještě asi 10 mil. Cesty jsou pěkně rovné a cementové, takže člověk ani nepozoruje, že jede. Mimo to každý okamžik objeví se před námi jiná farma a před každou z nich spatřujeme stát automobil. Výstavnosti na farmách jsou nádherné a namnoze podobají se městským residencím miliónářů. — Před některými těmito farmami spatřili jsme lávky, na nichž majitelé farem měli vyloženy různé své výrobky — zeleninu, ovoce, košíky s čerstvými vejci, někde také máslo, mléko, ba i podmáslí, jež prodávali jak si kdo přál. Někteří pasažeři kupovali mléko a pomásli na sklenice, z nichž to hned vypili. Jiní opět kupovali to na plucary, které si brali domů. Mimo to bylo lze koupiti si též zákusky. Viděli jsme, jak hned u samé cesty, nebo nedaleko v zahradě dělali mošt, který též dle přání prodávali. Po té cestě jezdí tolik automobilů, že se řada jejich téměř ani netrhne. Podle čísel na kárách jsme viděli, že některá auta byla až z Kansasu, Colorado, Texasu atd. Někteří cestující měli zároveň sebou stany, které pod košatými stromy postavili a tam odpočívali, při čemž vařili si různá jídla. Jedni místy chytali ryby, kdežto druzí již je smažili. V nynější době mají to již i turisté pohodlné, neboť vozí sebou obejová kamínka a kde zastaví, postaví stan a již mají domov hotový. Přítomně máme zde velmi pěkné počasí a proto také jsme si vyjeli. Milovaný můj syn, plni radostí nás vítal a vnoučátka, jak nás spatří, že přijíždíme, už všechna běží nám naproti. Všichni jsou chvála bohu zdrávi a veselí; myslím, to že baví každou matku, vidíli své miláčky, že jsou zdrávi a veselí a když jim nic neschází. Zdržíme se zde tudíž několik dní — alespoň tak dlouho, dokud trvá přítomné pěkné počasí. Nyní však již musím ukončit, neb jsem mi nepozorovala, že se mně dopis tak prodloužil. Nuže, na shledanou!

Čtená přítelkyně! Přeji vám, byste hojné radostí mezi svými milými zazila a naději se, že nyní častěji dopisem do naší "Hlídky" přispějete, srdečně zdraví vás,

Pořadatelka.

* * *

Proti mytí vajec. Nerozumným zvykem mnohých hospodyň jest mytí vajec, by tato čistě vyhlížela, nežli přivezou se do trhu. Zvyk tento má škodlivé následky na uchování vajec, neboť tím, že se nanovo rozpustí se ona želatinová látka v porech se nacházející, pory se tím otevrou, vzduch má tam přístup a vejce se kazí.

Při zehlení bílých ubrusů, je vždy dobře tyto skládati po délce třeba na třikrát. Nejen že se tím předejde, že uprostřed se nedělají vrásky, ale zároveň se tím rhemosnětí dobe, neboť při žehlení a překládání trpí a jelikož jsou přímí nitě silnější nežli po délce tuž i více vydrží při překládání.

Při nynější dražnté masa je zahodno počítati na části nebo tlaky lacinějšího stejku. Ku zlepšení je zahodno patriti stejky dokuřiště olivovým olejem a nechat jej několik hodin odležeti a pak teprv na rožni neb na kastrolu rychle opeci. Je tak šťavnatější a křehčí.

ASK FOR AND GET
SKINNER'S
THE HIGHEST QUALITY
MACARONI
24 PAGE RECIPE BOOK FREE
SKINNER MFG. CO., OMAHA, U.S.A.
LARGEST MACARONI FACTORY IN AMERICA